

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Siödwad.

Udgiven og forlagt af A. P. Liunge.

12te Aarg.

Onsdagen d. 12. September 1838.

N° 251.

Sendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Skrivelse til Statsgjeldsdirectionen

(Indgiven af herværende Obligationshavere).

Til den kongelige Direction for Statsgjelden og det synkende Fond.

Med Hoved-Obligationen af det engelske 3 pCt. Laan af 8de Juni 1825, udstedt af Hs. Maj. Kongen igjennem Directionen for Statsgjelden og det synkende Fond til Th. Wilson & Co. for £st. 5,500,000 var det fastsat, at der aarligen skulde opkjøbes Special-Obligationer af bemeldte Laan for i det mindste $\frac{1}{2}$ pCt. af den ommeldte Capital ligesom ogsaa for de accumulerede Renter af de saaledes opkjøbte Obligationer. Da der hidtil allerede ere opkjøbte Obligationer til Beløb af £st. 660,000, udgjør den til Amortisationen bestemte Sum i Aaret 1838 £st. 47,300.

Den nye under 15de Decbr. 1837 til N. M. Rothschild & Sønner udstedte Hovedobligation for £st. 4,840,000 maa derimod efter Ordene synes at medføre, at til Opkjøbet af Obligationerne herefter kun skal anvendes i det mindste $\frac{1}{2}$ pCt. af £st. 4,840,000 og de accumulerede Renter af de fra nu af indkjøbte Obligationer. Men som Folge heraf ville Creditorerne ikke have nogen Garanti for, at der nu vil anvendes mere end £st. 24,200 til Amortisationen, eller at der ikke fremdeles vil finde en betydelig Forskjel Sted med Hensyn til denne, sammenlignet med hvad den i Overeensstemmelse med Contracten af 8de Juni 1825 er stipuleret til.

Da en saadan Forandring naturligviis vilde udsætte Obligationseierne for et ikke ubetydeligt Tab i Fremtiden, saa vil den høie Direction finde det naturligt, at Undertegnede, Eiere af Special-Obligationer af bemeldte Laan, herved tage sig den Frihed at forespørge, hvorledes den nye Hovedobligation i denne Henseende er at forstaae, og navnlig, om ikke Amortisationen fremdeles hvert kommende Aar skal vedblive at være saaledes, som den er bestemt i Hovedobligationen af 8de Juni 1825, at nemlig, hvad der af £st. 192,500 ikke skal anvendes til Forrentning af de uindløste Obligationer, anvendes til Laanets Amortisation.

Vi antage, at en beroligende Meddelelse i fornævnte Henseende udfordres for at kunne efterkomme den høie Directions Opfordring til Ombytning af Special-Obligationerne, og formene, at Directionen for Statsgjelden og det synkende Fond vil finde sig foranlediget til at bevirke en allerhøieste Resolution, der i denne Henseende vilde afgive den Garanti, som Creditorerne nu troe at savne, og for hvis hensigtsvarende Beskjendtgjørelse den høie Direction forhaabentlig vil drage Omsorg.

Vi ville endnu tillade os at henstille som noget særdeles ønskeligt, at den Foranstaltning herefter blev truffen, at den Anmeldelse i London Gazette af de Obligationer, som halvaarligt indkjøbes, herefter maatte i Overfættelse meddeles i Collegialtidenden eller et andet Blad, som den høie Direction hertil maatte finde passende.

Kjøbenhavn den 10de September 1838.

Underdanigst
(Underkrifterne)

Den høie Directions ærede Svar bedes afgivet til medundertegnede S. Turcin, Generalkonsul.

Nyheds-Poſt.

Kjøbenhavn, den 12te September 1838. Slesvigſke Stænder. Udfaldet af Afſtemningen over Udkafte til et Patent indeholdende nærmere Beſtemmelſer af de Dmkofninger, ſom iſølge § 80 af Frdn. 15 Mai 1834 om Provinſtalskændernes Indretning i Hertugdømmet Slesvig ſkulle repareres, var, at Forſamlingen med 40 Stemmer erklærede, at der ikke vilde være Noget at erindre imod Patentets Udfædſe i Almindelighed. Dog beſluttede den at andrage paa: 1) at Stændertidenden vel ogſaa i Fremtiden ſkulde udkomme ſaa vel paa danſk ſom paa tydſk (32 Semmer derfor); men at 2) den danſke Tidendes Udgivelse for Fremtiden ganſke maatte afføndres fra den tydſke, og enhver Hindring bortryddes for Sidſtævntes ſtyndſomſte Udgivelse og muligſte Henſigtsmæſſighed (med 32 Stemmer); 3) at de ved Stænderforſamlingen foranledigede Dmkofninger for Lyſ, Brændſel, Skrivematerialier, Copialier, Budløn, ſamt Dmkofningerne for Tidendernes Trykning og Udgivelse, maatte repareres og tilveiebringes ligesom de øvrige Stænderomkofninger (38 Stemmer); 4) at alle ved Stænderinstitutionen foraarſagede Dmkofninger forſtudsvis maatte udredes af den kongl. Kaſſe (eenſtemmig); 5) at diſſe Dmkofningers Beløb heer Gang maatte reparteres efter den ved Patentet af 31 October 1837 for de ved de Deputeredes Valg, Reiſer og Diæter foraarſagede Dmkofninger proviſoriſt ſanctionerede Maaleſtok (med 31 Stemmer); 6) at de med Henſyn til Stændertidenden fornødne økonomiſke Forholdsregler maatte, i Dvereenſtemme med Grev Reventlows Amendement, ſaaſremt de med Tidenden forbundne Dmkofninger ogſaa ſkulle repareres, tilligemed Tidendens Distribution overdrages til Præſidenten (38 Stem.); 7) at der maatte forelægges enhver Stænderforſamling en Beregning med fornødne Bilag over Dmkofningerne ved den foregaaende (eenſtemmig). I det femogtredivte Møde den 3die Auguſt, anmeldte Præſidenten, at der var indkommet: en Petition fra Jürgen Magen i Sønderborg om Stænderforſamlingens Biſtand til, at ham og hans Medredere maatte vdes en Erſtatning for den dem i Aaret 1807 for Krigserklæringen af Fienden revede Giendom, af det Fond, ſom dannedes ved Condemneringen af den dengang i Landet værende engeliſke Privateiendom. Derpaa foretoges iſølge Dagsordenen forſt nogle §§ af Udkafte til en Forordning, angaaende Soldvæſenet paa Grændſen af Jylland og Hertugdømmet Slesvig, og dernæſt Deputeret Heningſens Propoſition om den ſleſvigſke og den holtiſke Stænderforſamlings Forening, til foreløbig Behandling. — I det 36de Møde blev iſølge Dagsordenen forſt Udkafte til en Forordning om Soldvæſenet paa den jødſke Soldgrændſe, og dernæſt de tvende af de Deputerede Lorenzen fra Liholt og Petersen gjorde Propoſitioner om Sprogforholdene i Hertugdømmet Slesvigs nordlige Dele endeligen diſcuterede. — I det 37de Møde, ſom holdtes den 7de Auguſt, anmeldte Præſidenten, at iſølge en Meddeleſe af den kongelige Commiſſarius vilde nærværende Diæt i det høieſte blive forlænget 4 Dage, og at ſamme alſaa maatte ſluttes den 25de Auguſt. — Det 38te Møde, den 9de Auguſt, De Deputerede Storm, Prindſen af Auguſtenborg, Samſens, Senſen, Rehder, Ahlefeld og endnu nogle andre af Forſamlingens Medlemmer erklærede, at ville have ſig et Minoritetsvotum forbeholdt, i Anledning af den af Deputeret Lorenzen fra

Liholt gjorde Propoſition om det danſke Sprogs Indførelſe ſom Retsſprog i Hertugdømmet Slesvigs nordlige Del. Deputeret Lorenzen fra Haderslev bemærkede derimod: at iſølge Forordningen af 15 Mai 1834 tør et Minoritetsvotum kun indgives ved de kongelige, ikke ved de private Propoſitioner, hvorfor han proteſterer imod det her reſerverede Minoritetsvotum. Præſidenten indvænte derimod: at Forordningen taler rigtignok kun om Minoritetsvotum ved kongl. Propoſitioner, men han finder heller ikke Noget i ſamme, ſom forbyder Minoritetsvota ved Privatpropoſitioner; de ere ogſaa overeenſtemmende med Sagens Natur, nyttige og almindelig Regel. Det er ikke i Forſamlingens Interesſe, eenſidigen at foredrage Hs. Majeſtæt Kongen Majoriteternes Mening og Grunde, og at fordelge Allrøhøiſtſamme, hvad der taler derimod, og i Forſamlingen er foredraget derimod. Den nærmefte Analogi findes i Collegiernes Foreſtillinger og Betænkninger, hvorved det er almindelig Regel, at ſelv et enkelt Medlem tør foredrage de Grunde, ved hvilke ſamme har motiveret ſit aſvigende Botum. Ellers vilde der ogſaa ſradrages Minoriteten Noget, hvortil den har en naturlig Ret. Af det møbſatte Princip vilde Følgen blive, at Minoriteten ſøgte en anden Wei, for at bringe ſine Anſueller for Thronen. Hs. D. Hertugen af Auguſtenborg bemærkede: at det ſamme Tilfælde var allerede forekommet i forrige Diæt ved Preſesſagen og ved Sagen om Stænderforhandlingernes Offentlighed, og han kan ikke indſee, hvorledes der nu kan negtes Minoriteten en Ret, der dengang indrømmedes ſamme; og hvilken Grund er derfor, i den allerunderdanigſte Betænkning ikke at ſige Hs. Majeſtæt Kongen, hvad Minoriteten har indvænt imod Majoritetens Anſueller? Igjennem den kongl. Commiſſarius og Stændertidenden vil han jo dog erfare det. Der ſynes herved at herſke en Frygt for, at Kongen ſkulde lægge mere Vægt paa Minoritetens end paa Majoritetens Grunde. Deputeret Lorenzen ſvarede herpaa: at hvad der er ſteet i forrige Diæt, kan her ikke komme i Betragtning, da det er Stænderforſamlingens Pligt, at forandre det, ſom i tidligere lignende Tilfælde har været loeftridigt. Han beraaber ſig paa Exempler af Stænderforſamlingerne i Siborg og Røskilde, hvor der ſtrængt er holdt over, at der kun afgives et Minoritetsvotum ved de kongelige, ikke ved de private Propoſitioner. Om nu ogſaa hine Forſamlingers Fremgangsmaade ikke kan være nogen Retteſnor for den ſleſvigſke, ſaa ſynes den ham dog, for ſaavidt der herſker Tvivl over den Gjenſtand, at være en Autoritet, ſom ikke er at ringeagte. Mange af Forſamlingens Medlemmer tvivle viſnok paa, at Fremgangsmaaden i den ſerlige Diæt var lovmæſſig. — § 62 af den allegerede Forordning taler udtrykkelig for hans Mening; der tales i ſamme om kongl. Propoſitioner, og beſtemmes, at naar Hs. Majeſtæt forlanger Stænderforſamlingens Raad over nogen Gjenſtand, da ſkal den Mening foredrages ham, for hvilken Medlemmernes Fleertal har erklæret ſig; men han ønsker ogſaa at vide, hvorledes den mulige Minoritet betragter Sagen. I den ſølgende §, hvor Talen er om Privatpropoſitioner, ſtaar der ikke et Ord om Minoriteten, og dette er elene tilſtrækkeligt til at begrunde hans Mening. Thi hvis det var hans Majeſtæt Kongens Billie, ogſaa her at erfare Minoritetens Mening, ſaa vilde et ſligt Forlangende nok være blevet udtrykt. Den af Præſidenten ſom Analogi anførte Sammenſigning med Stænderforſamlingen og et kongeligt Collegium paſſer ſaa aldeles ikke, at han neppe veed, hvad han ſkal ſige dertil. Han vil ikke anſees ſom Medlem af noget kongeligt Collegium. Da det her handler ſig om, at Stænderforſamlingen foredrager Hs. Majeſtæt en Bøn, og da Forſamlingen, naar det

kommer an paa at tale i Landets Navn, bestaaer i Majoriteten, saa kan det ikke falde samme ind, tillige at bede om, at Hs. Majestæt ikke vil indlade sig paa Majoritetens Mening. Det vilde svække Andragendets Virkning, og Stænderforsamlingen har allerede oplevet Følgerne af en sliq Forkæerthed. Ved Petitionen om Stænderforhandlingernes Offentlighed tilstedes der en Minoritetsbetænkning, og da er der i den fgl. Kundgjørelse af 12 Mai sagt, at man paa Grund af denne Forsamlingens Minoritetsmening ikke kunde bevilge Begjæringen. Dette Exempel maa overtyde om, hvor staedlig og farlig dette Principi Dyrkelighed er for Folkerepresentationen. Naar Minoriteten vil have sin Ansøelse forebragt, da staaer det den frit, at gjøre dette privatim, men ikke som en Deel af Stænderforsamlingen. Dette vilde være upolitisk og farligt og Stænderforsamlingen vilde paa denne Maade tilintetgjøre sin egen Selvstændighed. Præsidenten satte dernæst under Afstemning, om der kunde optages et Minoritetsvotum i den alderunderdanigste Betænkning over den betegnede Sag. — hvilket Forsamlingen bekræftede med afgjort Majoritet. — Hertugen af Augustenborg udtrede dernæst, om det ikke kunde tages til Protocol, at dette for Fremtiden skulde gjælde som almindelig Regel. — Præsidenten bemærkede derover, at den Deputerede for Haderslev havde misforstaaet ham, som om han havde tilkjendt Forsamlingen Ret til at interpretere Forordningen for at kunne følge og anvende den. Her er nu igjen et enkelt Tilfælde, og i hvert enkelt Tilfælde af denne Slags vil Forsamlingen igjen maatte decidere. Men Forsamlingen er ikke beføiet til at opstille en almindelig Regel for, hvoreledes Forordningen skal interpreteres. Derpaa blev ifølge Dagsordenen den foreløbige Forhandling over Udkastet til en Lyendeanordning fortsat. — Det 39de Møde den 10de Aug., aabnede Præsidenten med den Anmeldelse, at der var indkommen en til ham stilet Skrivelse fra 15 Borgere og Indvaanere i Sønderborg, hvori disse modsigte et i Stænderforsamlingen omtalt Afgjort, om Maaden, hvorpaa den, fra Sønderborg til Stænderforsamlingen indsendte Petition om Skattebevillingsretten og om den fleste og hoftefle Stænderforsamlings Forening, var kommen istand, og udtre det Ønske, at deres Skrivelses Indhold maatte blive Stænderforsamlingen meddeelt. Han bemærkede, at denne Skrivelse vilde blive udlagt til Forsamlingens Medlemmers Eftersyn. Ifølge Dagsordenen fortsattes nu den foreløbige Forhandling over Udkastet til en Lyendeforordning, som ligeledes fortsattes i det 40de og 41de Møde den 13de og 14de August.

Maleren M. Kørbye og Medailleur C. Christensen ere d. 27de f. M. enstemmig blevene optagne til Medlemmer af det fgl. Academi for de skjønne Kønster. De af Kunstnerne i denne Anledning indsendte Receptions-Arbejder ere af Kørbye et Gentemaleri (en Deel Tyrker forsamlede udenfor et Caffehuus i Nærheden af Caravanbroen ved Smyrna) og af Christensen en Medaille, der af Academiet var blevet ham overdraget at udføre i Anledning af Thorvaldsen's Hjemkomst. Denne efter alle Kyndiges Dom mesterligt udførte Medailles sørgelige Skjæbne, idet den ved Hærdningen er bleven aldeles ødelagt, er tidligere bleven omtalt i et andet Blad.

— Hvor Helsingørsavisen kan komme til at udsætte Noget paa Kjøbenhavnsposten, synes den at finde en egen selvbeholdelig Fornøielse i at udhøve det, skjøndt dette ikke er let at indse, hvilken Interesse det kan have for dens Læsere, at der har staaet en urigtig Efterretning i Kbhposten, som denne derhos selv har berigtiget. Vi sigte her-

ved til en Bemærkning i Helsingørsavisen om vor Efterretning om de Herrer Zoppe og Benzons Udnævnelse til Stænderdeputerede, som Kjøbenhavnsposten strax berigtigede, da det kom til vor Kundskab, at vi havde feilet; Helsingørsavisen mener nu, at vi burde have gjort Undskyldning, og sammenstiller denne Feil med dens tankeløse og urigtige Referat af Stændertidenden om Udsaldet af Offentlighedsagen i den jydse Stænderforsamling, hvor den fortalte sine Læsere, at der var bleven nedsat Committee. Vi beklage Helsingørsavisen, dersom den virkelig ikke skulde være i Stand til at skjelne imellem den Feil, at skrive urigtigt af efter Stændertidenden, der nu, for at formindste Helsingørsavizens Feil, skal være „mindre rigtig redigeret“, og den Feil, at man efter en urigtig Meddelelse, som havde høi Grad af Sandsonlighed for sig, og som derhos i de Dage var ganske almindelig, optager en feilagtig Efterretning; i det ene Tilfælde behøvede Redacturen af Helsingørsavisen blot at have brugt sine Dine rigtigt, i det andet Tilfælde havde vi forhørt os hos dem, vi troede vare rigtig underrettede; til Kilderne var det os en Umulighed at gaae. Helsingørsavisen synes i dette Tilfælde recnt at have forglemt vor Journalistiske Forhold til de officielle Kilder.

Paris's Administration.

Paris bliver efterhaanden en skjen, og hvad Ingen skulde have troet, en reenlig Stad; til begge Dele høre endnu Tid og Penge, men der arbeides i det Mindste derpaa og for det meste paa en fornuftig Maade. De vigtigste nye Forbedringer ere Dpførselen af underjordiske Canaler til Vandets Afløb, Anlæg af Trottoirer langs med Husene, hvilket for 15 Aar siden syntes at være en ganske umulig Sag, men nu er det halv udført, Brolægningens hvoelvede Dphøielse i Midten, Quaiernes Udvidelse og deres Beplantning med Træer, Anlæg af nye Landingspladse ved Floden, Gadernes Udvidelse og hydrauliske Arbejder. Af de Summer, der ere blerne anvendte paa enhver af disse Gjenstande, kan man gjøre sig et Begreb om Størrelsen af de Forandringer, der foregaaer med Staden, f. Ex. i det sidste Regnskabsaar cederede Staden 2,369,671 Frs. for Udvidelsen af Gader og offentlige Pladse, derunder er Quaiernes Udvidelse ikke med indbefattet, der have kostet uhyre Summer, f. Ex. Quai de la Greve, der blev færdig i Foraaret, skal have kostet 850,000 Frs.; Quai de St. Paul, hvorpaa der endnu bygges, koster 153,000 Frs.; Quai de l'Ecole koster 352,000 Frs. Det vil vel vare længe endnu, førend Gaderne i det Indre af Staden ere blevene nogenlunde ordnede og passable for Kjørende, thi Husenes store Soliditet gjør, at de meget langsomt forfalde. Staden tillader aldrig en stor Reparation af en Facade, uden at denne rykkes tilbage i den Linie, som Gaden efter den definitive Plan skal indtage; det paa denne Maade for Gaden rundne Terrain, bliver betalt af Staden, hvilket aarlig koster den omtrent 300,000 Frs. For at afhjælpe Mangelen paa Vand, anlægges 1600 nye Brønde, og i det sidste Aar er dertil og til de dermed forbundne Afløbscanaler udgivet 1,300,000 Frs. Alle disse og en Mængde lignende Arbejder ere overordentligt velgjørende Fortagender, og maae have den gunstige Indflydelse paa